

Άγιοι Μάρτυρες Γαλακτίων και Επιστήμη

/ [Πεμπτουσία](#)

Άγιοι Μάρτυρες Γαλακτίων και Επιστήμη(5 Νοεμβρίου)

Οι άγιοι αυτοί μάρτυρες έζησαν κατά τα έτη της βασιλείας του αυτοκράτορα Δεκίου (250) και του ηγεμόνος Σεκούνδου στην πόλη Έμεσα (σημ. Χομς στη Συρία). Οι γονείς του Γαλακτίωνος, Κλειτοφών και Λευκίππη, ήταν πλούσιοι ειδωλολάτρες της πόλεως. Είχαν όμως έναν καημό που τους έτρωγε. Η Λευκίππη παρέμενε στείρα παρ' όλες τις θερμές ικεσίες τους στα είδωλα. Στην πόλη διέμενε τότε ένας μοναχός, ονόματι Ονούφριος. Ζητούσε ελεημοσύνη από τους περαστικούς - όχι για να τρέφεται, αλλά για να μοιρά-ζει εν συνεχείᾳ ό,τι του έδιναν στους φτωχούς— και επωφελούνταν για να κηρύσσει παντού το ιερό Ευαγγέλιο. Μία ημέρα, κτύπησε την πόρτα της Λευκίππης για να ζητήσει ελεημοσύνη. Βλέποντας τη θλιμμένη όψη της γυναίκας ρώτησε να μάθει τον λόγο. Εκείνη του απάντησε ότι δεν μπορούσε να κάνει παιδιά. Ο Ονούφριος τότε είπε ότι επρόκειτο για ένα σοφό μέτρο της θείας Πρόνοιας και ότι ο Θεός μην επιθυμώντας να προσφέρει αυτή το τέκνο της στους δαί-μονες, την εμπόδιζε να γεννήσει όσο θα παρέμενε ασεβής. Της δίδαξε τα μυστήρια της πίστεως και την βάπτισε. Μετά από λίγο καιρό γέννησε και έπεισε τον άνδρα της να ασπαστεί κι αυτός την πίστη στον Χριστό, ο οποίος τους είχε λυτρώσει με τον τρόπο αυτό από την αισχύνη τους.

Το παιδί έλαβε το όνομα Γαλακτίων στο άγιο Βάπτισμα. Όταν έγινε είκοσι χρόνων, ο πατέρας του που είχε μείνει χήρος, τον πάντρεψε με μια νέα ειδωλολάτρισσα, ονόματι Επιστήμη. Ο Γαλακτίων δέχθηκε από υπακοή στον πατέρα του, αλλά αρνήθηκε να πλησιάσει τη νέα, από φόβο μήπως μολύνει το βάπτισμά του. Πεπεισμένη από τα επιχειρήματα του ανδρός της, η Επιστήμη έλαβε την απόφαση να απαρνηθεί την ασέβειά της και βαπτίσθηκε από τον ίδιο τον Γαλακτίωνα. Οκτώ ημέρες μετά τη βάπτισή της, είδε σε ένα όνειρο τη δόξα που επιφυλάσσεται στους ουρανούς σε όσους θα έχουν διαφυλάξει την παρθενία τους, για να αφοσιωθούν ακέραιοι στον Θεό. Φανέρωσε το όραμά της στον Γαλακτίωνα και οι δύο σύζυγοι αποφάσισαν να παρατείνουν παρθένοι μέχρι το τέλος της ζωής τους.

Μοίρασαν τα υπάρχοντά τους στους φτωχούς, για να αποκτήσουν στον ουρανό έναν ακατάλυτο θησαυρό, και αναχώρησαν για την έρημο του Σινά. Φθάνοντας σε ένα μέρος που λεγόταν Πούπλιον, βρήκαν μία ομάδα δώδεκα ερημιτών, οι οποίοι δέχθηκαν να πάρουν μαζί τους τον Γαλακτίωνα και έστειλαν την Επιστήμη σε τέσσερις γυναίκες που ασκήτευαν σε ένα κοντινό ερημητήριο. Ο Γαλακτίων ανέλαβε τέτοιους αγώνες στις νηστείες, τις ολονύκτιες προσευχές και στην εγρήγορση κατά των περισπασμών, που πολύ γρήγορα έφθασε σε υψηλό μέτρο αρετής. Την εποχή εκείνη ο διάβολος υπέβαλε στον τύραννο να καταδιώξει τους

χριστιανούς που αποσύρονταν στην έρημο. Καθώς ένα στρατιωτικό απόσπασμα κατευθυνόταν προς το ασκηταριό του Γαλακτίωνος, αποκαλύφθηκε στην Επιστήμη η δόξα που επιφυλάσσεται στους μάρτυρες και είδε ότι εκλήθη να την μοιραστεί με τον Γαλακτίωνα.

Έλαβε την ευλογία από την ηγούμενη της να τον συναντήσει και να προσφέρει τον εαυτό της στον θάνατο για τον Χριστό μαζί με εκείνον που ήταν διδάσκαλός της στην πίστη και συναθλητής της στη στενή οδό. Παρουσιάσθηκαν μαζί ενώπιον του διοικητή Θύρου. Καθώς περιφρόνησαν τις απειλές και έμειναν στέρεοι στην πίστη, υποβλήθηκαν σε τρομερά μαρτύρια: τους κτύπησαν απάνθρωπα, εξέθεσαν την Επιστήμη γυμνή στη δημόσια χλεύη, τους έμπηξαν μυτερά καλάμια κάτω από τα νύχια, τους έκοψαν τα χέρια και τα πόδια. Τέλος, ολοκλήρωσαν τον αγώνα του μαρτυρίου με τον απο-κεφαλισμό τους. Ο άγιος Γαλακτίων ήταν τότε τριάντα ετών και η Επιστήμη δεκαέξι. Αυτοί λοιπόν που αρνήθηκαν να ενωθούν κατά σάρκα σε τούτη την εφήμερη ζωή, ενώθηκαν έτσι εν Θεώ για την αιωνιότητα.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας-Νοέμβριος, εκδ. Ινδικτος, σ.55-57)